

ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ιδιοκτήτης Διευθυντής	Α. ΣΑΟΥΡΑΣ	ΔΕΥΤΕΡΑ
Γραφεία Τελεγραφικά	0401 23 0101	6
ΤΗΛ.	67	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΙΣΦ. ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ.	1	1965
Έτος 31 άριθ. 3047656		ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

ΠΟΥ ΒΑΙΝΟΜΕΝ:

Με συναίσθησιν της ευθύνης εναντί της μεγάλης Έθνικοφρονος παρατάξεως την οποίαν αντιπροσωπεύει ο άρχηγός της Έθνικής Εξέσπαστικής Ένώσεως κ. Κανελλόπουλος εις την σημαντικήν τάτην αγρόρευσιν του επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβερνήσεως του κ. Τσιριμώκου έδωσαν το βρείλιχτον έρώτημα: Πού βαίνομεν;

Από την εποχίαν κατά την οποίαν ο Έλληνας Λαός παραπλανήθηκε από τας πληθωριστικές υποσχέσεις του κ. Παπανδρέου έδωσαν την πλειοψηφίαν του 530) εις την Ένωσιν. Κέντρον η Έλληνική Πατρις δεν ήρμεν ούδ' επί στήγμ.

Κατά το διάστημα της επόχης ο κ. Παπανδρέου διακυβέρνησε της χώρας διότι ο Έλληνας ήλπιζεν να αναλάβη τας ευθύνες του έναντι της συντριπτικής και άνεπανήπτου πλειοψηφίας του Λαού που την ανέδειξε Κυβέρνησιν και θα προσέκοι να προσφέρει κάτι εις την ταλαιπωρημένην χώραν μας.

Αί έλπίδες όμως του Έλληνικού Λαού διεσάδωσαν παταγώς. Το Κόμμα της Διμοκρατίας δεν ήθέλησεν να γίνει Κόμμα εθνικών. Δεν άντιλήφθη ότι ο Λαός από άντιπολίτευσιν σ' ι.ν. μετέβησεν την Ε.Κ. εις Κυβέρνησιν και ότι αι δύο θέσεις διαφέρουν ουσιαστικά. Μολονότι η Κυβέρνησις ειργάσθη ως Αντιπολίτευσις και είναι γνωστή η φράσις του πρώην υπουργού Έθνικής Παιδείας κ. Γ. Κασαμάτης: «Η Ε.Κ. καίτοι Κυβέρνησις κατέστη Αντιπολίτευσις της Αντιπολίτευσως».

Καθ' όλην την θητεία της ως Κυβερνήσις ήρνηθη μετά πεισματος να αναλάβη τας ευθύνες της εθνικής.

Με μίαν άνευ προηγουμένου έλλειψιν πολιτικής εθιμικής η Ε.Κ. κατεδημαγωγών τον ταλαίπωρον Έλληνα τον λαόν και ειργάσθη με τήν ζήλον διά την κατασκευάσιν των πολιτικών της άντιπάλων και ιδίως του άναδμοιουργού της Νέας Ελλάδος Κ. Καραμανλή.

Με άπερίσκεπτιαν και άλογον κρίσιν κατεπατάλησεν το Δημόσιον Χρήμα—τον ίσθρότα του Έλλ. Λαού—και άντι Έργων παρέσχε ένα πλίκος οκανόλων τύπου Σκιάδερσέ κλπ. κλπ.

Χωρίς ίχνος έντροπής ένεφάνισεν κατά τας άποπειράσεις των Έργων του Καραμανλή αυτά ως Έργα ιδικά της ένω και ο πλέον άνίδος Έλληνας γνωρίζει ότι τίποτε δεν έπρεπε η Ε.Κ. πιστή—μία φορά άπολύτως πιστή—εις το δόγμα του άρχηγού της: «Το πρώτον έτος της Κυβερνήσεως μας θα είναι έτος καταδράσεως έκδωσιν τά όποια έκαμε ο Καραμανλής».

Και έτήρην η Ε.Κ. με εύλβειαν το άνωτέρω δόγμα. Η κατεδάφισις πράγματι έπραγματοποιήθη. Όλα δείχνουν ότι έπέρασεν η Παπανδρεϊκή λέλας και όλα έρειπωμένα άναμένουν τον άναδμοιουργόν.

Το άθλον έργον της καταδράσεως έφθασεν μέγιστον Στρατόν, και είναι γνωστό τά περί Ασιδά αλλά ο τελευταίος αυτός στόχος έμελλεν να κατεδάφισθι τον θρασυάτατον κατεδραστήην και να τον σωρίσθι μέσα εις τά χαλάσματα, από όπου ήρνε ούς η κουκουβάγια το άδωδον τέλος.

Βέβαια ο κατεδραστής τέθηκεν, αλλά αι άναθυμίες του μοιούνον άκόμη την δυστυχισμένην αυτήν χώραν και είναι επικίνδυνος διά την Έθνικην ύγιαν. Πρέπει άμέσως να ταφθ το σσησπώς πέδω, διότι:

Παρά την άποχώρησιν πολλών μετόχων από την Έταιρίαν Παπανδρέου και ΥΙός και την πρόσ το παρόν διάσωσιν του Έθνους από το θανάσιμον έναγκαλισμό του παράφρονος του Καστρίου άπάρχει εις αυτόν το άνεκδιήγητον άρχηγόν άρκετή δύναμις διά να αίματοκύλισθ των τόπων.

Αυτό το τελευταίον ένωσ χρείαν την άνησυχίαν μας και έπαναλαμβάνομεν το έρώτημα του άρχηγού της ΕΡΕ: Πού βαίνομεν;

Β.

ΔΙΕΤΑΧΘΗ Η ΠΡΟΩΘΗΣΙΣ ΠΟΣΟΤΗΤΩΝ ΣΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΟΡΕΙΝΑ ΧΩΡΙΑ

Πληροφορηθέντα ότι το υπουργείον Γεωργίας άπήλθε προς την ΑΤΕ και την ΚΥΔΠ έγγραφον διά του οποίου έντέλλονται όπως προβοδ εις τας δευτέρας ενεργείας διά την προώθησιν εις τας όρεινäs χωρία έντός του θέρους ποσότητες σίτου τουλάχιστον μέχρι 700) της διατεθείσης πέμψις.

Το μέτρον έκρίθη σκόπιμον καθ' όσον κατά την διάρκειαν του χειμνος τά άνωτέρω χωρία άποκόπτονται λόγω χιόνων των άστικων κέντρων και έφοδιασμός των καθίσταται ούτως δυσχερότατος άν μη άδύνατος.

ΤΟ ΣΙΤΑΡΙ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΕ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ, ΠΛΗΝ 2 ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ, ΗΤΟ ΚΑΛΩ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Η ΑΤΕ

- Ο Δ)ντής έκλαμβάνων τας έφημερίδας ως ύφισταμένους του διδει συμβουλάς
- Η άνεπίτρεπτος φρασολογία του άποδεικνύει τό τι τραβούν ύπάλληλοι και άγρότες

Εις άπαντητικήν του έπιστολήν ο Δ)ντής του Υπουργείου της ΑΤΕ σχετικώς με την είδησιν που άνέγραψεν η Έφημερίς μας εις προηγούμενον φύλλον ότι «Σιτάρι με σκουλήκια μοιράστηκε στην ύπαιθρον» γνωρίζει ότι:

—Ο σίτος, 600 τόνοι, παρελήφθη χύδην και έναποθηκεύθη εις τας άποθήκας της Έν. Γ. Συνισμένης.

—Οι δικαιούχοι ένεσάκιζον μόνοι των το σιτάρι και συνεπώς έαν ήτο προσβεβλημένο δεν θα το παραλάμβανον.

—Απ' όλους όσους ήσαν σιτάρι μόνο οι έκ Λι σης παραγωγού 1) Πάντος Νικόλαος και η Καραούσου Πέτρον του Άντωνίου διεμαρτυρήθησαν και μάλιστα σχεδόν ύστερα από έξωμυον από της παραλαβής ότι το σιτάρι ήτο άκατάλληλον. Και άκόμη ότι ο πρώτος άδικαιολογήτως διαμαρτυρήσεται διότι το έπώλησεν έν Ηγουμενίτσά άμα της παραλαβής του.

—Οτι η ΑΤΕ (το έδω Υπουργείον) άκόμη και τας ζωοτροφάς όταν είναι προσβεβλημένες δεν τας διαθέτει έάν δεν τας άπολυμάνει.

—Οτι επί των ημερών εις την τρίτην στήλην να του έπιτραπή να μη άπαντήσθ.

—Και τέλος κόμνει σύστασιν όπως του λοιπού διά κάθε σχέδιόν μας ζητούμεν την άγνομήν του!

Αυτή είναι η άπάντησις έν περιλήψει του Δ)ντού του Υπουργείου της ΑΤΕ. Βεβλήμενην δεν τας διαθέτει έάν δεν τας άπολυμάνει. Και τήν δημοσιεύομεν δια να έρευνήσθ και διαπιστωθ η άλήθεια.

Και έξ αυτής της άπάντησεως δεν διαφύεται η

Άπάντησις του κ. Νομάρχου εις το δημοσιεύμα μας

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Έν σχέσει προς το κατάρωρθέν εις το άπό 29 8 65 φύλλον της ύμετέρας Έφημερίδος δημοσιεύμα, υπό τον τίτλον «Το Κράτος οδηγεί εις διάλυσιν των οικογενειών των εις Δυτ. Γερμανίαν εργαζομένων», έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν όμιν τά έξης:

Ο τρόπος μεταβάσεως εργατών εις Δυτ. Γερμανίαν προβλέπεται και όρίζεται υπό της ύφισταμένης και ίσχυούσης και σήμερον από 30—60 Έλληνογερμανικής συμφωνίας έργασίας, τας σχετικές έγκυκλίους του Υπουργείου Έσωτερικών.

Συμφώνως προς τ' άνωτέρω, διαβατήρια διά Δ. Γερμανίαν προς άνάληψιν έργασίας χορηγούνται μόνοις εις τους προσκομιζοντας το πορτοκαλόχρουν δελτίον του οικείου γραφείου Εύρέσεως Έργασίας.

Από το μήνός Ιανουαρίου τρέχοντος έτους και επί τώ τέλει όμοιόμορφου έφορμήγος του άπ' άριθ. 755]12—12—84 Β.Δ. «περί των διατάξεων έκδόσεως διαβατηρίων» το Υπουργείον Έσωτερικών διέγραψεν και ώρισεν έκτός

των γενικών διατάξεων και ειδικάς προϋποθέσεις διά τον έφοδιασμόν υπό των ενδιαφερομένων διά του νέου τύπου διαβατηρίων πενταετούς ίσχύος.

Αι προϋποθέσεις αύται ειδικώτερον διά τους μεταβαίνοντας εις Δ. Γερμανίαν προς άνάληψιν έργασίας, είναι αι άκόλουθοι:

Ο έπιθυμών να μεταβή εις Δ. Γερμανίαν άρρεν ή θήλυ, προς άνάληψιν έργασίας, δέον να είναι έφωτισμένος και άνω άνω δελτίου του οικείου Γραφείου Εύρέσεως Έργασίας, διά πάντα δε άλλον σκοπόν μεταβαίνοντας, δύνανται να έπιτύχουν αύτο, έφ' όσον έφοδιασθώσι διά τουριστικής ταυτότητος.

Όσον δε άφορά την σύζυγον και τας άνήλικας τέκνα, ηλικίας άνω των 16 έτών τών έπιθυμούντων να έπισκεφθώσι τον εις Γερμανίαν εργαζόμενον σύζυγον άπαιτείται συμφώνως τώ Νόμω και ταις έγκυκλίαις και επί τώ τέλει άποφυγής περιπτώσεων αυτών:

α) έγκριτικόν σημείωμα της Γερμανικής Άστυνομίας, Άλλοδαπών έν πρώτω τύπω ή έν επικήμω μετα

φράσει, θεωρημένης υπό του έν Έλλάδι Γερμανικού Προξενείου ή β) επί της προσκομιθείς σημειώματος του αύτου Προξενείου βεβαιούντο ότι θα χορηγηθή εις αυτά ά ώρησις είσόδου των εις Δυτ. Γερμανίαν.

Διά τας άνω των 16 έτών τέκνα των έν λόγω εργαζομένων και τών άνιόντων (γονείς) άνω των 60 έτών ούδεις περιορισμός ύφίσταται.

Όσον δε άφορά ειδικώτερον το σχόλιον ύμών, δ.

τι η Νομαρχία προβάλλει προσκόμματα εις την έκδοσιν διαβατηρίων, τούτο δεν είναι άληθές, διότι η Νομαρχία, καθ' ό ύφισταμένη άρχή του Υπουργείου Έσωτερικών, ύποχρεούται να έφαρμόζη επ' άκριβώς τας έγκυκλίους οδηγίας του Υπουργείου τούτου, στηρίζομενας πάντοτε εις τας ίσχυούσας έκάστοτε Έλληνογερμανικάς Συμβάσεις.

Ο Νομάρχης
Θ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ ΟΤΙ:

Ο Κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΧΕΝ ΥΠΟΣΧΕΘΗ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΩΝ

Η άποκάλυψις κατά την διάρκειαν του Συμβουλίου του Στέματος ότι ο κ. Γ. Παπανδρέου είχεν ύποσχεθί εις τον Βασιλέα την διάλυσιν των «παρακρατικών», έπροκάλεσεν οίσθησιν.

Σις το Συμβούλιον ο κ. Κανελλόπουλος ότι οι «Λαμπράκηδες» πρέπει

να διαλυθώσι πρό τυχόν έκλογών. Τότε ο Βασιλεύς στρεφής προς τον κ. Γ. Παπανδρέου του ύπειθύμισεν την ύπόσχεσιν του να τούς διαλύσθ και τον ήρώτησε «διατί δεν το έπραξεν».

Ο κ. Παπανδρέου άπήντησεν ότι η διάλυσις ήτο ζήτημα δικαστικόν και δεν έκαμε την διάλυσιν διότι παρητήθη.

Εις άρθρον Δημοσιογραφικού όργάνου του τ. Υπουργού Έθνικής Άμύνης κ. Γαρουφαλιά

Αποκαλύπτεται ότι την νύκτα της 15 Ιουλίου ο κ. Γ. Παπανδρέου είχεν όργανώσει κίνημα

Εις το προσωπικόν δημοσιογραφικόν όργανον του πρώην Υπουργού Έθνικής Άμύνης κ. Π. Γαρουφαλιά δημοσιεύεται άρθρον διά του οποίου άποκαλύπτεται ότι ο κ. Γ. Παπανδρέου θα αίματοκύλισεν την Χώραν την 15 Ιουλίου.

Το κείμενον του άρθρου υπό τον τίτλον «ΠΩΣ ΑΠΗΣΟΒΗΘΗ ΕΝΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ» έχει ως άκόλουθος:

«Η κοινή γνώμη άπορεί διά ποίον λόγον, μόλις 6 Γ. Παπανδρέου, την 15ην Ιουλίου έδύλωσεν εις τον Βασιλέα ότι παραιτείται, ο Βασιλεύς άρτίως το ίδιο βράδυ την νέαν Κυβέρνησιν Νόβα, άντι να περιμένει να του υποβάλω ο Γ. Παπανδρέου την άλλη μέρα και έγγραφώς την παραιτήσιν του. Για ποίον λόγον αύτή ή βία; Αί έφημερίδες του Γ. Παπανδρέου έκμεταλλεύονται την σωτηρίαν, για να ύποστηρίξουν ότι πρόκειται περί πολιτικής συνωμοσίας κατά του Γ. Παπανδρέου.

Έποφελήθησαν από την σωτηρίαν, γιατί κανένας έπιστομής δεν μπορούσε να έξηγήσθ εις τον Λαόν, πώς ο Γ. Παπανδρέου, ένώ είπε στον Βασιλέα πως παραιτείται, άντί να υποβάλω τα υποχρόνια, όπως έφαιλε την παραιτήσιν του, έφυγε λέγοντας πως: θα στείλω την άλλη μέρα το έγγραφον της παραιτήσεως του. Αυτό

το τέχνασμα και αύτη την παρατυπία τά έκανε ο Γ. Παπανδρέου για τον έξης λόγον: Επιστεύον τόνον αυτός όσον και ο υίός του Άνδρέας, καθώς και το περιβαλλον του, πως στρατιωτικώς είναι κύριοι της καταστάσεως στο λεκανοπέδιον Αττικής, διότι έχουν δικό τους όργανον, τον γνωστόν στρατιωτικόν διοικητήν «Α. Δ.Ε.Ν. Αττικής και Νήσων άντιστρατήγην κ. Λουκάκη», καθώς και 150 αξιωματικούς, μνημένους εις τον «ΑΣΠΙΔΑ». Έπ' πλέον, διότι είχαν στα χέρια τους την Χωροφυλακήν και την Αστυνομίαν Πιλαίων, με έπι κεφαλής δικό τους ύπουργόν τον κ. Πολυχρονίδην και άπάνω απ' όλα πως ήσαν η Κυβέρνησις που εκπροσωπούσε το Κράτος και κατά συνέπειαν όλος ο κρατικός μηχανισμός έφαιλε να έκτελή τις διαταγές τους. Έλογαριάζαν λοιπόν την άλλη μέρα το πρώι να έξησκόσουν 100.000 όργανωμένους κομμουνιστάς, δίδην δημοκρατικούς πολίτας, καθόδηγούμενους—πολλοί θα ήτεν έννομοι—οι όποιοι να έπαναστατήσουν. Ήσαν σίγουροι, πως ή επανάστασις των θα έπικρατούσε άπολύτως. Θα χυνόταν βέβαια αίμα, αλλά «αυτό δεν πειράζει», όπως

ύπεστηρίξεν ένας τώος ύπουργός του Γ. Παπανδρέου εις σύσκεψιν στο Καστέρι.

Περαιτέρω εις τς άρθρον παρέχονται πλήρη στοιχεία του τρόπου εφαρμογής και έπικρατήσεως του άνατρεπτικού σχεδίου και την έπικράτησιν της επανάστασεως. Καί κατά ήγη το άρθρον. Αύτός ήτο ο λόγος διά τον όπονον ο κ. Γ. Παπανδρέου δεν υπέβαλεν άμέσως την παραιτήσιν του εις τον Βασιλέα. Ή μεταγενέστερη τακτική, τακτική που όργανώσε καθήμερινες όхлаγωγίας και το

αίματοκύλισμα της Παρασκευής 20 Αυγούστου στους δρόμους των Αθηνών άποδεικνύουν πόσο μεγάλης ήτο ο κίνδυνος που διετρέψαμεν.

Εις τας άνωτέρω άποκαλύψεις υπό μορφήν έγκυρων κώκλων έδόθη ή έξης άνακοίνωσις:

«Ο ίσχυρισμός δημοσιεύματος που άποδίδεται εις τον κ. Γαρουφαλιά, ότι είχεν όργανώσει πραξικόπημα διά την κατάπληκτικώς. Είναι ταυτοχρόνως κομικός και έπαισχντος».

Είναι δημοσιεύσεις

Υπό του Εδαγγελικού Έργοκηρυκος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ
Η ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ
Τό Κήρυγμα της Κυριακής

Πολλά άκούμε από τους ήθιμολόγους για την δύναμιν του παραδείγματος. Εθιμολόγοι—μάς λέγουν—είναι η κρησάτη ναυτις παρά να έφραμύση. Να παύσουν να ηγούττον οι θεοσημειολογίτες και να ή άρχισουν να έφαρμόζον την διδαχή του Χριστού. Και τότε, Άφρονες να ύπονοηθ ή, δι' τ' άποτελέσματα στο λαό, θα είναι άποδοτικώτερα.

Το ότι χρειάζομεθα το παράδειγμα της έφαρμογής μέσα σ' ένα κενό άπονοίας, δεν ύπάρχει καμιά άμφιβολία. Άλλά δεν πρέπει να νομίσουμε, ότι η δύναμις του παραδείγματος, είναι το μόνο που μάς λείπει. Η άρχη δ' εν μίς στο παράδειγμα, αλλά ταυτόχρονα το παράδειγμα είναι άνεπαρκές. Μας το έδειξε ο Χριστός. Μας φανερώνη ή πείρα της ζωής.

Το παράδειγμα το βλέπομε υπό δύο όπλοια. Προσέπομε τους πιστούς να προσέχουν στη ζωή τους, γιατί την παρακολούθουν οι άπιστοι. Και τούς άπιστους προσέδοι ούμε, ότι το καλό παράδειγμα των πιστών, θα είναι παντοφύλακός εις βάρος των κατ' ήμεραν της κρίσεως. Για τούς πιστούς ο Χριστός είπε, ότι πρέπει το φώς τους, να λάμψη έτοιμω μετά των άθωγων, ούτως ώστε να δύν τ' άκαλά τους έργα και να δοδάσουν τον Όθλόνον Πατέρα τους. Η ζωή του Χριστιανού είναι μία από τις μαρτυρίες της πίστεως. Δεν πρέπει ποτέ μας να έσχερούμε την εθνη των Έργων μας. Κανείς δεν

μπορεί ν' άγνοήσθ το ιδεώδες παράδειγμα.

Ο Χριστός, όχι μόνο συνέστησεν την πραγματική έφαρμογή της διδασκαλίας Του άπό τούς άκοιούθους Του αλλά προέδοις τους άπιστους να μη άγνοήσουν το παράδειγμα της άγιης ζωής έστω και των άθωγων. Άπαιτε κάθε άθωγών ζωή που βρεθήκε στο δρόμο μου, θάει για σένα κι ένα καρφί της οίονον καταδίκης σου. Δεν είναι όλοι όποια άθωγοι.

Γιά να καταλάβομε όμως την άνεπαρκείαν του παραδείγματος, ο Χριστός μάς έδωκε μία παραβολή. Ένας βασιλεύς έκάλεσε τον άπόλόνον του α' του δούλου. Άγαμέμνων. Ένας απ' αυτούς βρέθηκε ταυτόχρονα με ένα τεράστιον ποσό. Άδύνατος να μωρεσθ ή να έξοφλήσθ. Διατάσσει ο βασιλεύς, να πωλήσθ αυτός και όλόκληρη ή άμεια οικογένειά του και να κατασχεθ ή μόθε που είχε. Ο χρεώστης δούλος, πέρνει στα πόδια του βασιλέα και του ζητά έλεος. Τού έχρησε το τεράστιον αυτό χρέος ο βασιλεύς. Παράδειγμα πρωτοφανούς γενναότητας και συγχωρητικότητος. Θάπρεπε ο χρεώστης δούλος να πάγ από την παρουσία του βασιλέα, με την άπόφασι να συγχωρήσθ κ' άδ τάς το χρέος οίονον πωλ του ήρριλες καί. Έκαμε δ' όμως έντελέως το άντίθετο. Μάς βγήκε, βεβή ένα ούδουλο και τον έπιασε από τον λαιμό άπαιτώντας να του επιστρέψθ ένα χρέος έλάχιστο (Συνέχεια εις την 2ην σελ.)

Το Υπουργείον Προεδρίας άποκαλύπτει ότι

ΤΡΩΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Ε.Κ. ΕΛΥΜΑΙΝΟΝΤΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤ. ΠΡΟ'Υ'ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ

Διευθύνται και τέκνα Παπανδρεϊκών Έφημερίδων τρώφιοι Προγισμοί

Τα «μυστικά» κονδύλια της ΕΡΕ, χωρίς ύμπος τά στός άποκαλύψει του πρωτοφανούς όργιού μέσα σέ τόσο μικρό χρονικό διάστημα της κυβερνήσεως της «Αρετής και του δικαίου» της οικονομίας Παπανδρέου.

—Κατ' άπαιτήσιν του Α. Παπανδρέου είχεν προσληφθ μέγας αριθμός άργομισθών σε διάφορα Υπουργεία ως «ειδικοί σύμβουλοι» και με άποδοχάς 8—12.000 δραχμήναιας.

—Δυό έκδοται άπογευματινής Παπανδρεϊκής έφημερίδος έλάμβανον 15 χιλ. και κόρη άλλου έκδου έφημερίδος έλάμβανε πέντε άργομισθίαις.

—Η σύζυγος του κ. Α. Παπανδρέου έφέρετο εργαζομένη εις το Κέντρον Προγραμματισμού και οικονομικών έρευνών με μεγάλον μισθόν.

—130 διδάσκαλοι και καθηγηται είχον άποσπασθ εις διάφορα Υ.

πουργεία και έλάμβανον έκτός του μισθού και άποζημιώσεως.

—Γυναικάδες έκδου της οικογενείας Τρουχιλλο έλάμβανε μισθόν 15.000 «δι' ειδικάς ύπηρεσίας» εις το Υ.π. Συντονισμού.

—Τ' άνωτέρω έφερον εις φώς η Κυβέρνησις διατάσσα την συνέχισιν της έρευνής, την συγκέντρωσιν στοιχείων και τον καταρτισμόν καταλόγων των παρανόμων άμειβόμενων.

